

kes i flere Tilfælde at ville blive ret besværligt at naa dertil. Man har saaledes f. Eks. i Limfjorden meget lange Aalegaarde paa Steder, hvor der er fladt Vand, som der jo er i en Fjord. Ved Kalundborg Fjord er det modsatte Tilfældet, og paa den anden Side af Fyen, ovre ved Lille Bælt, ere Forholdene ligeledes ganske andre. Almindelige Afstandsbestemmelser, fastslaede ved Lov, maa absolut være at foretrække, for saa vidt Rigsdagen kan enes om noget saadant og kan faa ført et saadant Forslag igennem. Det vil absolut bevirke, at den Strid, som har staaet mellem Fiskere og Grundejere gennem lange Tider, vil ophøre, selv om Fiskerne naturligvis kunde ønske Afstandene mindre og Grundejerne kunde ønske Sideafstanden større.

Uden for selve Aalegaarden var der i Kommissionsforslaget foreslaet et Bælte af 10 Favne, hvor der ikke maatte sættes noget Redskab. Dette Bælte har man i Kommissionen nedsat til 5 Favne, og det ønske Fiskerne meget. Men paa den anden Side ønske de i lige saa høj Grad, at man ikke giver Tilladelse til, at andre fri Fiskere kunde sætte Aalegaarde i umiddelbar Forbindelse med eller i Fortsættelse af Grundejernes Aalegaarde, da det i mange Tilfælde kunde give Anledning til Tvist imellem dem. Disse 5 Favne ere heller ikke mere, end nødvendigt er, til at kunne vende med en Baad og komme ind og røgte disse Redskaber. Aalegaardskommissionens Forslag gik ud paa, at visse supplerende Regler skulde gælde, saa langt ud Ruserne kunde sættes. Det har man her i Forslaget ikke villet gaa ind paa, men er bleven enig om dette, at naar Aalegaardsejerne faa Lov til at sætte deres Redskaber saa langt ud, som de kunne nedramme deres Pæle, maatte dette være tilstrækkeligt. Saaledes er det ikke nu. Jeg har selv ovre ved Fyns Kyster set, at de anbringe deres Aalegaardredskaber paa meget dybt Vand ved Hjælp af en Kran. Det er altsaa nu et Fremskridt, naar det her foreslaas, at de ikke maa gaa længere ud med disse Redskaber end at de kunne nedramme deres Pæle. Der er altid en Grænse for, hvor langt ude i Søen de kunne nedramme deres Pæle, hvorimod der ikke er nogen Grænse for, hvor langt de kunne gaa ud, naar de have Lov til at benytte en Kran. Disse supplerende Regler, jeg her nævnte, og som gælde fra 5 Favne og op til 40 Favne, ere i det væsentlige komne ind for en Ordens Skyld. Afstan-

den mellem Redskaberne er nedsat fra 150 til 100 Favne, og foranstaaende Regler skulle ogsaa gælde for Vaad, Bundgarn og staaende Sildemedgarn. Grunden til, at de sidstnævnte Redskaber ere medtagne, er den, at de ere lige saa hindrende for Aalefiskeriet som Aaleruser, og der vindes derved den Fordel, at Afstanden for alle andre Redskaber kan nedsættes betydeligt. Afstanden er saaledes nedsat fra 100 til 50 Favne, og paa Læsiden til kun 20 Favne. I § 6 staar: Paa Læsiden af Aalegaarde og Kystejerens Aaleruser og Aaleruserækker maa intet til Aalefangst tjenligt Redskab udsættes nærmere disse end 25 Favne (47 Meter). Der er ikke optaget nogen Bestemmelse om, hvornaar en Kyststrækning er besat. Det var ogsaa en af de Ting, Folketinget særlig havde imod Aalegaardskommissionens Forslag, da man frygtede, af det vilde hindre Fiskerne i at udøve deres Ret. For en Fuldstændigheds Skyld skal jeg kun tilføje, at der naturligvis intet er til Hinder for, at Fiskerne og Aalegaardsejerne kunne enes om mindre Afstande, hvor det ikke fra den ene Side forlanges, at det skal være efter Loven. Jeg tror med disse Bemærkninger at have — i alt Fald saa godt jeg kan — fremstillet for det høje Ting, hvorledes dette Forslags § 6, som ordner Aalegaardsspørgsmaalet, ogsaa er et betydeligt Fremskridt fra det nugældende, saa at man maatte være meget tilfreds, hvis det kunde lykkes den høje Regering og Rigsdagen at faa denne Bestemmelse gennemført. Jeg er overbevist om, at paa alle Fiskepladser — særlig for de Fiskeres Vedkommende, der fiske med Aalegaarde — vil en saadan Bestemmelse blive hilst med megen Tilfredshed.

§§ 7, 8 og 9 give mig ikke Anledning til særlig Omtale. Det vilde være for vidtløftigt at opholde sig ved enhver Paragraf, som har faaet tilføjet en eller anden mindre Ting. Er der et eller andet Medlem, som ikke føler sig tilfreds med saadanne Bestemmelser, kan han jo nævne det nu under Forhandlingerne, og saa kan Udvalget, som vil blive nedsat, se at faa saadanne mindre Forhold regulerede saa godt som muligt i Overensstemmelse med de fremkomne Udtalelser. I § 10 er der efter Fiskernes Ønske optaget en Bestemmelse om, at blinde afbrudte Bundgarnspæle straks skulle optages.

§ 11 er en af de Paragraffer, som der har været mest delte Meninger om i Kommissionen, som der sikkert ogsaa er delte Meninger derom paa Fiskerpladserne.